

Shri Raghunath

JAMMU

MSS. Library,

No.

२०० २४

Title

काव्य
काव्यदर्शः

Author

महाकवि ई. ल.

Extent

६ पत्र

Age

Subject

मूल

दंडी काव्यपत्र

नावविलास

श्लो० १००

२५५/६५५

दण्डी कृत काव्यादर्शः

नं ॥४॥

तेरेरेरे

००५

अनवध्या २

सहिष्य २

अविद्युशास्त्रपरिसमाप्तिमहिवांश्चाराशीरपमंगलमाह १

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीदर्शिणासुतयेनमः॥ ॥ चतुर्मुखसुखांलोजवनहंसवधूमम। मानसेरसतांनित्यं
मूर्ध्वमुक्तासरसुती॥ २॥ पूर्वशास्त्राणिसंहत्यप्रयोगानुपलस्यचायथासामर्थ्यमस्मानिःक्रियतेकाद्यलक्ष
णं॥ ३॥ इहशिष्टानुशिष्टानांशिष्टानामपिसर्वथा। वाचामेवप्रसादेनलोकयात्राप्रवर्तते॥ ३॥ इदमंधंतम
हत्स्वजायतेधुवनत्रयं। यदिशब्दाक्षयंज्योतिरासंसारान्नदीप्यते॥ ४॥ आदिराजयशोविंबमादशंप्राप्य
जयंतेषामसन्निधानेपिनम्रयंपश्यनशयति॥ ५॥ गौर्गोःकामदुष्टासद्यक्पुष्पास्मर्यतेबुधैः॥ ६॥ पुष्प

प्राकृतपर्यवर्तनीना ३

शोभनाश्रमे

विष्णुः शौर्व्यागादिगुण उक्तः

४

१८३
२

तितादृशः। सप्रवंधांशप्रत्वादननुक्तः पद्य विस्तरः॥१३॥ सप्रवंधो महाकाव्य सुप्रतेतम्यलंङ्गणी। अशीर्णमन्त्रिया
वसुनिर्देशो वापितमुखी॥१४॥ इतिहासकयोः कृतमितरहासदाश्रयं। चतुर्वर्ग्यफलोपेतं वैतुरेहो ज्ञानायकै॥१५॥
नमः सर्वज्ञोलादिनाकोदयवर्त्मनैः। उद्यानमलिलज्जीडामधुपानरतोऽसुवै॥१६॥ संतो गैश्वविवाहेश्वरकुमारोदय
वर्त्मनैः। मंत्रदूतप्रयाणातिगपकासुदयैरपि॥१७॥ अलंकृतमसंनिधिरसभाव निरंतर। सौम्यैर्नतिविस्त्रीर्णैः प्रवृ
हत्तैः सुसंश्रितैः॥१८॥ सर्वत्र लिख्यसर्गात्तैः उपेतं लोकं जने काव्यकल्पान्तरस्थापि जायते सदलं कृति॥१९॥ नमः

य३

मै२

पद्यविस्तरः पद्युक्तः सर्वज्ञकोऽसिगर्ग्युः नानादृशो विनविता तैः॥

पूर्वोत्तरार्थवृत्तपुस्तकैः २

यम
२
२

पुनर्गोत्वं प्रयोक्तुः सैव शंसति ॥ ६ ॥ तदल्यमपि नोपेक्ष्य काये उष्टं कथंचन ॥ आदुः सुंदरमपि स्थिते लोके न दुर्लभं
 गुणहोषा वशाच्च जः कथं विन जाते जनः ॥ किमंधस्याधिकारो सिद्धपते दोषलक्षि ॥ ७ ॥ अतः प्रजानां व्युत्पत्ति
 मनिर्वाद्य सुखं ॥ वारं विविचमाजीर्णाणां निवर्तं धुः क्रियाविधिः ॥ ८ ॥ तैश्वरीरं च काद्यानामर्लकारश्च दर्शितः ॥ ९ ॥
 रवितावदिष्टार्थवद्विज्ञापदावली ॥ १० ॥ पद्यंगद्यं च मिश्रं च त्रिधैः स्थितं ॥ पद्यं त्रुष्यं दीतं च वृत्तं जातिरिति हि ॥ ११ ॥
 द्वे दोषे विप्रत्पातः ॥ स्वर्पे चानिदर्शितः ॥ साविद्यानोर्विविह्यांगलीरं कायसागरं ॥ १२ ॥ मुक्तकं कुलकं कोडाः संधातः

१ तितापूर्व

वद्यव २ मुक्तकमेकं सुभाषितमुच्यते सफला विदधीतनकियामित्यादि

तद्वत्सरेकतुल्यत्वं प्राकृतमेकं यथावच्छोबद्धो राजानापा तस्मै संस्कृतस्य मन्थ्या कुमलं कुवलयं

नस्याधुपातकानां लस्यादियदनिबंधनं

शुद्धिः ॥ कथाख्यायिकेत्येका जातिः संज्ञाख्यां किता। अत्रैवांतर्तविष्टा मिश्राश्चर्या न जातयः॥ २७॥ कथाद्वयं स्यात्तु मवि
प्रलं सोदयादयः॥ सयं वधुसमाएव नैते वैशेषिकायुगाः॥ २८॥ कवितावक्तृते विन्नमन्यत्रापि न दुष्प्रति। मुखमिष्टार्थ
संमिष्टे किंदिनष्टा कृतात्मना॥ २९॥ मिश्राणि नारकादीनि तेषां मन्यत्र विस्तरः। गद्यपद्यमयी काचिच्च हरित्यपि विद्यते।
३०॥ तदंतर्गम्येभ्यः संस्कृतं प्राकृतं तथा। अपचं शश्वमिथ्यैवेत्पादरासाश्चतुर्विधं॥ ३१॥ संस्कृतं नाम देवी सागवत्वारव्या राम
तामदधिनि॥ तद्वत्तत्तमैते शीत्यनेक प्राकृतकम्॥ ३२॥ महाराष्ट्राश्रिती सा प्राकृतं विदुः। सागरः सति ३
नांसेवुर्वधादियन्मयी॥ ३३॥ सौरसेनी च गौडी च लाटी चान्या पिता दृशीयाति प्राकृतमित्यवद्यवदारेषु सनिधिः॥ ३४॥

दशरथा ३

भारत शास्त्रे ४

नाग्र

प्रथमैः कोष्ठिदांगैः काष्ठं न पुष्टति यद्युपात्तार्थसंपत्तिरश्वयति तदिदः ॥ २० ॥ गुणतः प्रागुपन्याशनाय कते न वि
दिषी ॥ निराकरणमित्येष मागं प्रकृतिर्बुद्धरं ॥ २१ ॥ वंशवीर्यश्रुतादीनि वर्णयित्वा रिपोरपि तत्तयां कोत्कर्षक्यनीद्वि
नैति नः ॥ २२ ॥ अपादः प्रदसंतानो गद्यमारव्यायिका कथा ॥ इतितस्य प्रसेदो दोतयो राख्यायिका किल ॥ २३ ॥ नायकेन
ववाश्यायाताय करोतरेण वा ॥ स्वयुणा विक्रिया दोषो नात्र भूतार्थं संसिनः ॥ २४ ॥ अपित्व नियमो ह एष वा यथैरुदा
रणाश्रयान्भावकाश्च यैवेति कीदृशान्नेदकारणं ॥ २५ ॥ वक्त्रं वा परवक्त्रं वसो ह्यसत्त्वं च नेदकं ॥ विज्ञा माख्यायिकायाश्चैत
संगन कथाश्चपि ॥ २६ ॥ आर्यादिवत्प्रवेशः किं न वक्त्रा परवक्त्रं चैदं हृष्टं ललादि रुद्धा सो वाक्क किततः ॥ २७ ॥ त

कथा ३

भारतसत्यसंप्रदासहितकीकृत्य ३ उपकथा-

भाषामयी

व्याकरणे

स्त्रीरूपे

आदिशब्दार्थादिवेदितनवितभाषाकवित्वं

रादिगिरिकाद्येष्टपत्नीशक्तिस्मृताः शब्देषु संस्कृतादयश्च पत्नीशतयोदिते ३६॥ संस्कृतं मर्त्यं वादिप्रकृतं कृष्णकादियशोर्मागदीन्यपत्नीशो नारकादिभूमिष्विव ३७ कथा हिमवन्तानां

हृतशोखासखीप्राकुररुतार्थीवहक्कथां। लाघुललितसंपादिप्रेक्षार्थमितरत्ननः॥ अद्यमेवेति सैक्ये
पादपीगतिरुदाहता। अद्यनेको गिरां मार्गः सुदृष्टतेहः परस्परं। तत्र वैदलगौडीयो वर्येति वस्फुरांतरो।
शेषः प्रसादममतासाधुर्यं सुकुमारता। अर्थयिक्तिरुदारत्वमोजः कात्तिसमाधयः॥ ४१॥ इति वैदलमा
मद्यप्राणादशुगुणाः स्मृताः॥ एषां विपर्ययः प्रायो लक्ष्यते गौडवर्त्मनि॥ ४२॥ श्लिष्टमस्पृष्टं शैथिल्यमल्प
प्राणाकरोत्तरं शिथिलमालतीमालालोलालिकलितं यथा॥ ४३॥ अनुप्रासधिया गौडैश्च दिष्टं बंधगौ

व्यासा
वीरनौदनसज्जामेपुरुषनृत्यं ५

श्लोक
श्लेषमाह २

बलक्षोभलोऽर्जुनः इत्यम

मृदुबंधमाह. ३

प्रसादमाह.

ति २

दंडी.

४

रवाव विदलैर्मिलतीदामलंघितं भ्रमरैरिति ॥ ४४ ॥ प्रसादवत्प्रसिद्धार्थमिंदोरिंदीवरं कति। लक्ष्मलक्ष्मीत
नोतीति प्रतीति सुखगंवच। द्युत्यत्रमिव गौडीयैर्नीति त्रुटमपीष्यते। प्रथानाद्यर्जुनाच्च ब्रह्मसदृशं गोवल
क्षुः। समं वंधेष विषमं ते मृदुस्फुटमध्यमाः। वंधा मृदुस्फुटोन्मिष्वसर्वविन्यासयोनयः। को किलालापवा
चालो मामेति मलयानिल। उच्छलद्गीकराच्छाह निरुंरांतः कणो हितः ॥ ४५ ॥ चंदनप्रणयोऽंघ्रिमंदोमल
यमावृतः स्पर्धते रुद्धमधैर्यो वररामाननानिलैः। इत्यनालोद्य वैषम्यमर्थालंकारडं वरो। अवेद्यमा एह

राम

४

मध्यमबंधमाह. २

छी २

सुखबंधमाह. २

समातामाह. ३

गोडासिमतबंधवैषम्यमुदाहृति

कथं पुनः सवद्वतीत्याह २ स्थानगुणप्रमाणाया २

माधुर्यं पेशकमित्यर्थः ॥

स्थानगतं माधुर्यं ३

स्थानश्रुत्या समानं माधुर्यमाह २

मदीहवे

वध्रतिगोरस्यांका व्यापकति ॥ ५० ॥ मधुरं सवदा विवस्त्रयपिरसश्चिति ॥ येन मां ह्यंति धीमन्नो मधुनेव मधु
वता ॥ यथा कया वि कृत्या यत्समानमनुस्तरयते ॥ तद्रूपादिपदा सतिः सात्रुप्रासारमावहा ॥ ५१ ॥ एष राजाय
दालक्ष्मीप्राप्तवात्रवाह्याणप्रिय ॥ तदा प्रभृति धर्मस्थूलोके स्मिन्नुत्सवोत्तवत् ॥ इतीदं नादृतं गौडैरनुप्रासक
तत्प्रिय ॥ अत्रुप्रासादपि प्रायो वैदले रिदमाश्रितं ॥ वस्मिदृतिरनुप्रासः पादेषु च पदेषु च ॥ पूर्वानुत्तवत्संका
रबोधनीयद्यहरता ॥ ५५ ॥ चंडेशरनिशोत्तं सेकुंदस्रवकविभ्रमे ॥ इंदनीलनिर्ललक्ष्यसंदधात्यलिनाश्रि

वर्णान्तिमतिशेषः ॥ पूर्वोक्तवर्णवि
षयसंस्कारं यदि बोधयत्पदं नता ॥

काननेफयोर्मृद्वयपोर्जकानयकारयोस्तालव्यपोर्दकानलकानयोर्दत्यपोर्मकानयकानयोर्नोष्टयोस्थानसारूप्यं ४

© Dharmarth Trust Digitized By eGangotri

वृत्तजात्या २ सुप्तिङतेषु २

पञ्चमुद्रासमाह.

गौडालिखितमनुशासनाह. २

दंडी
५१

यं॥५६॥चात्रुचांद्रमसंतीव्रविंशं पश्येदमंचरे।मन्मनोमन्मथाक्लातंनिर्दयंहंनुमुद्यतां॥५७॥इत्यनुशास
मिच्छतिनातिहरांतरश्रुति।ननुगामासुखांलोजसदृशश्चंद्रमाश्रुति॥५८॥स्मरःखरःखलःकातःकायः
कोपश्चनःकृशः।श्रुतोमानोषिकोरागोमोहोजातोऽसवोगताः॥५९॥इत्यादिवंधपाशुष्यंशोथिल्यंशनि
यच्छति।अतो नैवमनुशासंदादिगात्याःप्रयुजते॥६०॥आहृतिमेवसंघातगोचरांयमकंविदुः।तनु
नैकातमधुरमतःपश्चाद्विधाश्रुते॥६१॥कामसर्वोपलंकारोरसमर्थनिर्बिचति।तथाप्यग्राम्यतैवैवै

गाम
५

वाङ्मयैव

आम्बोक्तिनिर्देशः

यत्तन्पातः सोऽस्मास्तीति पातवान्तरस्य

सारं वहति स्त्रियमा। कथ्ये कामयमानं मां त्वं न कामय मे कथं। इति ग्राम्यो यमर्थात्मा वै रश्चा येव कल्पते॥ ६३॥
कामं कंदर्पचंडालो मपि वामाक्षिनि दयः। त्वयि निर्मत्सरो दिष्ट्येत्तं ग्राम्योर्थोऽस्मावहः॥ ६४॥ शब्दे पिशा
म्पता ह्येव सा सत्येत् रकीर्तनात्। यथा ये कारादिपदं रसुत्सवे निवृणो॥ ६५॥ पदसंधानं हत्यावावाक्या
र्थत्वेन वा पुनः। दुष्प्रतीति करग्राम्यं यथायासवत्। प्रिया। खरं प्रहृत्य विश्राजः। पुत्रयो वीर्यवानिति। एवम
दिनसंसन्निमार्गयो रसयोरपि॥ ६७॥ लगिनी लगवत्यादि सवत्त्रे वा नुमद्यते। विलक्ष्य मिति माधुर्यमुद्यते

यत्तन्नादिपदः ३

तीक्ष्णं २

पुनः

हंडी.

६

६

गी२

गो५:३

न्यशः पनसु नामेस्यादिति विशयः ३

पदे-

सुकुमारता। अनिष्टुराक्षर प्रायं सुकुमारमिहेष्यते। बंधरौचित्यदोषो हि दक्षितिः सर्वं कौमले। ६९॥ मं
डलीकृत्यवर्दीणिकं वैर्मधुरकीर्तिसि। कलापिनः प्रवृत्त्यंतिकाले जीमूतमालिनि। ७०॥ इत्युज्जित एवार्थो ना
लंकारोपितादृशः। सुकुमारतये वैतदारो हति सतां सुखं। ७१॥ दीप्तमित्येपरैर्भूमाकृष्टेयमपि वध्यते। चक्रेण
कृपितः पक्षः ४०। त्रियाणां कृणादिति। ७२॥ अर्थव्यक्तिरनेयत्वमर्थश्च हरिणो हृता। भूः खुरद्वसनागा सुखा
हितादुदधेरिति। ७३॥ महीमहावराहेण लोहिता कुहूतोदधेः। शतियत्येव निर्दिष्टे नेयत्वसुरगासृजः। ७४

नेयमाह-

सुकुमान

सम

६

नेदृशं वक्रमश्वत्थे मार्गयोरुत्तयोरपि न हि प्रतीतिः सुतगाश्च दृष्टाय विलंघिनी ॥ ७५ ॥ उत्कर्षवान्गुणं कश्चि
 दुक्ते यस्मिन् प्रतीयते । तदुदारा ह्वयत्नेन समायाकाय पद्यति ॥ ७६ ॥ अर्थिनां कृपणा दृष्टिश्च न्मुखे पतिता म
 क्ता । तदवस्था पुनर्देवनाश्रयमुखमीकृतो ॥ ७७ ॥ इति त्यागश्च वाक्ये स्मिन्नुपः साधुप्रलक्ष्यतो अनेनैव पथा
 द्यच्च समानयाय सृह्यतां ॥ ७८ ॥ यामस्य यावती च प्रेदृष्ट्वा यो धूमनो ह्यरः जायतो । पेसु मे चंडितथैवाद्यापि
 दृश्यते ॥ ७९ ॥ स्याद्येर्विशेषणैर्युक्तिमुदारं केष्विदिष्यते ॥ यथा लीलां बुद्धकीडासरोहमांगदादयः ॥ ८० ॥

५३

५३

उजःसमासध्वस्वमेतद्रह्यश्चजीवितं। पद्येप्यदाकिरात्यानामिदमेकंपरायणं॥८१॥ तदुत्तरांलक्षणं
चवाक्यल्यत्वमिच्छागैः॥ उच्चावचप्रकारंश्चादृश्यमाख्यायिकादिषु॥८२॥ अत्युत्तमप्रकपयस्वसमसा
शुभंशरापीनमनस्वितातामर्कप्रवसेववावुणी॥८३॥ इतिप्रद्योपिधोरस्यावधेयो जश्चिनीगिरिः॥ अत्र
त्वनाकुलं हृद्यमिच्छाजोगिरायथा॥८४॥ पयोधरतदोत्संगलयसंध्यातपाशुका। कश्चकामातुरं चेतावत
णीनकरिष्यति॥८५॥ कातंसर्वजगत्कातंलौकिकार्थानतिक्रमात्तच्चवार्त्तानिधानेषुवर्षनाद्यापिदृश्य

कान्तिमाह

लोकप्रसिद्धः

माह
वर्णनासु अनयो रित्यादि

ते। एहाणि नाम ताद्येव तपोराशिर्त्वा दृशः। संतावयति याद्येव पावनैः पादपांशुसिद्धा ॥ ५॥ अनयोरनवद्या
गि सनयो ह्यं समाणयोः। अवकाशो न पर्याप्तस्रववा कुलतांतरे ॥ ६॥ इति संताद्यमेवैतद्विशोखाख्यानस
स्रुतं॥ कात्रं सवति स्रुतं लोकयात्रावृत्तिनि ॥ ७॥ लोकातीत इवाद्यर्थमध्यारोप्य विवक्षितः। यो र्थस्येना
तिवृष्यति विदग्धाने तरे ज्ञेया। देवधित्वमिवारंध्यमद्यप्रभृतिनो गृहं॥ युष्मात्पादरजःपातधौ तनिःशेषकि
ल्विषं॥ ८॥ अल्पनिर्मितमाकाशमनालोद्येव वेधसा। इदमेवं विधं ताविसवत्यासनहृत्तणां॥ ९॥ इदम

वर्णनामाह

गौडालिहितं कांतमाह २

दंडी

ला मि

न्य

सुक्तिरित्युक्तमेतद्गोडोपं फदितं। प्रह्वानं प्राक्कुणीतं तुमारमं ^{न्य} सुवर्त्मतः॥९२॥ अथ धर्मस्रतो अत्र लोकसी
मात्रवर्तिना। समगाधीयते यत्र समसाधिस्मृतो यथा॥९३॥ कुसुदानि निर्मलानि कमलास्तु निमिषंति वा इ
ति नेत्रं क्रियाया साक्ष्यं चातर्क्यं चिनीमृतिः॥९४॥ निष्कृतो ज्ञेयवांतादिगौणः ^{न्य} वृत्तिव्यपारः यं ^{न्य} ति सुंदरमच्यं
ग्राम्यकक्षा विगाहता॥९५॥ पद्माद्यं चर्कं शुनिष्कृताः पीत्वा पावकविशुद्धाः श्रयो वमन्ती वसुरेवेरुद्रास्मां तुंगार
णुतिः॥९६॥ इति हृद्यमहं द्यं वनिष्ठीवति वधूरिति। युगपन्नैकधर्माणां मध्यासश्च मतो यथा॥९७॥ युगुगर्त

उन्मेषनिर्गमः चेतनसाध्यो तेषां तेषां क्रिया मया सः॥३॥ गौणवत्याश्रयमाह-२

कुसुदेव्यानां पः १

अ३

= अनुसूचि

तमाधिमस्ति तौ वि० २

नराकाशाश्च नंत्यो मेघपंक्तयः। अवलाधित्यकोत्संगमिमाः समधि शेरतो। उत्संगशयनं सरव्यासननंगो
रवंक्तमः। इतीहगर्त्तणीधर्मीवहवोवप्रदर्शिताः। तदेतत्काद्यसर्वं समाधिर्नामयोगुणाः। कवि
सार्थः समग्रोपितदेवमनुगच्छति। १००॥ इति मार्गद्वयं त्रिंशत्तत्त्वानि ह्यप्यनिर्हणान्। तद्देवास्तनशक्यं
तेवक्तुं प्रतिकविस्मिताः॥ १॥ इह्मदीरगुडादीनामाधुर्य्यांतरं महत्। तथापि न तदाख्यातं सरस्वत्या
पिशक्यते॥ २॥ नैसर्गिकी च प्रतिज्ञा फलतं च वज्रनिर्मलं। अमंदं चाति योगोद्याः कारणं काद्यसंपदः॥ ३॥

नविप्रतिपद्यपि पूर्ववासनागुणावृत्तं विप्रतिलानमरुतं । श्रुतेनयनेनचवायुपा सिताक्रवंकरोत्ये
वकाव्यवृत्तदृशः ॥५॥ तदसतंदैरनिशंसरसतीकमाहुपाद्याखचुकीर्त्तिमीषु सिः । कशोकवित्वेपि
नमः । दृशमपि विदग्धगोष्ठीषु विहर्तुमीशते ॥५॥ ॥७॥ इत्याचार्यदंडिनः कौतुकाद्यादर्शमार्गवि
तेकाव्यमपरिहृष्टः ॥७॥ काव्यशोलाकराधर्म्मनलंकारान्म्वकृतेवाद्यापिविकल्प
तकाव्यमपरिहृष्टः ॥७॥ किंतुजीविकल्पानां पूर्वीचार्यैः प्रदर्शितां तदेवप्रतिर्सकतुमय

प्रदर्शितममान्तः ।

प्रधत्तेवामतिवाहुल्याह

ज्ञानमित्यतआह